

Skrytsamma skrivningar skruvar sanningen

Socialdemokraternas, vänsterns och miljöpartisternas historieskrivning kommer att gå till historien som en skrytsam skrivning som skruvar sanningen.

Att försöka beskriva någon annan åtgärd än rekordhöjningen av landstingsskatten med 1 krona och 95 öre i två steg, för 2003 resp. 2004 som förklaringen till det till synes goda ekonomiska resultatet för 2004 års verksamhet leder läsarna fel. Det är en falsk beskrivning som majoriteten gör när man påstår följande: ”Förklaringen till landstingets positiva ekonomiska utveckling är främst den strama hushållningen med befintliga resurser.” Lika vilseledande blir följande påstående: ”Spåren från föregående mandatperiod förskräcker då en år efter år allt för låg uttaxering kombinerades med en skenande kostnadsutveckling om 7-9 procent årligen, vilket ledde till rekordstora budgetunderskott.”

Den politiska ledningen för innevarande mandatperiod går helt och hållet förbi det faktum att förändringen av skatteutjämningsystemet, väl tajmad med det borgerliga makt-tillträdet för sex år sedan, ledde till en opåverkbar kostnadsutveckling med en tillkommande miljard om året. Och det var bara Stockholms läns landsting som drabbades. För detta finns naturligtvis en politisk förklaring.

Kostnadsutvecklingen i vårt landsting under den förra mandatperioden skiljde inte ut sig jämfört med andra – i huvudsak s-ledda landsting – på något som helst markant sätt. Om den var ”skenande” hos oss, var den fullständigt okontrollerad i de flesta s-ledda landsting.

Vänstermajoriteten undviker nogsamt det faktum att kostnadsökningen i sjukvården för landstinget var nära 13 procent mellan 2002 och 2003. Det måste tas med i jämförelsen om den långsammare kostnadsutvecklingen 2004 skall kunna förstås.

Landstingets medarbetare och professionella ledare har gjort imponerande insatser till gagn för patienter och resenärer. Hittills är det bara majoritetsföreträdarna själva som lyfter de egna insatserna till skyarna. Att recensera sig själv på det sätt som sker i dagens bokslutsärende minskar i stället för att öka den politiska ledningens trovärdighet.

Att tala om ”en framåsyftande och offensiv satsning för att modernisera sjukvårdsstrukturen” harmoniserar till knappas någon del, när vi i stället nödgas konstatera att majoritetens hantering av viktiga, långtgående och långsiktiga åtgärder i syfte att nå en struktur och ett stöd för fortsatt medicinsk och omvårdnadsmässig utveckling saknar både ambitioner och beslutsamhet. Bilden som framträder i arbetet i Landstingsstyrelsens Allmänna utskott, med särskilt ansvar för strukturfrågorna i hälso- och sjukvården, är en famlande politisk majoritet, som efter två år vid makten förefaller inte ha börjat resonera sig samman om ens de egna interna hållningarna. Praktiskt taget alla initiativ kommer från tjänstemannaorganisationen. De politiska initiativen går knappast att identifiera.

Frånvaron av politiska initiativ, utlovade överläggningar med oppositionen hindrar inte att idéerna bakom 3 S- och närsjukvårdsutredningarna att förverkligas. I mars månad 2005 går det inte, trots beslut i landstingsfullmäktiges budgetsammanträden i november/december 2003 och november 2004, att enkelt redogöra för hur det egentligen står till med ”en framåsyftande och offensiv satsning för att modernisera sjukvårdsstrukturen...”. Det skulle vara värdefullt för både demokratin och historieskrivningen om revisorerna ville studera hanteringen av 3 S- och närsjukvårdsutvecklingen från mars 2003 och framöver.